

عنوان مقاله:

فضیلت و مسئله خطای بنیادین اسناد

محل انتشار:

فصلنامه نقد و نظر، دوره 21، شماره 81 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محسن جاهد - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه زنجان

سحر کاوندی - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه زنجان

جواد صالحی - دانشیار گروه روانشناسی دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

ا ظهور و بروز اخلاق فضیلت در سال های اخیر، بسیاری به نقاط قوت و ضعف آن پرداخته اند که یکی از مهم ترین اشکال های مبنایی بر این نظریه، تردید یا نفی اوصاف درونی اخلاقی (فضایل و رذایل) است. برخی از فیلسوفان اخلاق بن مایه های این اشکال را از روان شناسی اجتماعی برگرفته اند و بر اساس آن اسناد رفتار اخلاقی آدمی را به اوصاف درونی، از مقوله خطای بنیادین اسناد دانسته اند. گیلبرت هارمن و جان دوریس با تکیه بر پاره ای از آزمایش ها در حوزه روان شناسی اجتماعی، همچون آزمایش میلگرام، سامری نیکوکار و زندان زیمباردو منکر وجود اوصاف اخلاقی درونی شده و معتقدند ابتدای یک نظریه اخلاقی بر چنین اوصافی خطاست و از این رو، اخلاق فضیلت نظریه هنجاری مناسبی نخواهد بود. قائلان به اخلاق فضیلت پاسخ های سلبی و ایجابی متعددی را بیان کرده اند که به گمان مولفان پاسخ مبتنی بر کمیابی مناسب ترین پاسخ به اشکال یاد شده است. در این مقاله پس از طرح و تبیین مسئله، به نقد و بررسی آنها خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

اخلاق فضیلت، موقعیت گرایی، کل گرایی، اوصاف درونی اخلاقی، هارمن، دوریس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542796>

